

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/65/2018
Identifikačné číslo spisu: 4115011265
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4115011265.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom 23. januára 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného B. D., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona o dovolaní obvineného B. D., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/38/2017 z 26. júla 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného B. D. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2Tk/3/2015 zo 7. apríla 2017 bol obvinený B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- napriek tomu, že bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1T/39/2001 právoplatným dňa 24.4.2003, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2To/70/2003 uznaný za vinného z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov so zaradením do III. nápravno výchovnej skupiny,

- dňa 19.06.2015 v čase okolo 22.30 hod. v F. na parkovisku pred hotelom L. na ul. W. fyzicky, napadol poškodeného N. tým spôsobom, že odzadu k nemu pristúpil, zovrel ho pod krkom, ťahal ho ku lavičke, naháňali sa okolo vozidla, na čo poškodený reagoval tak, že sa začal brániť teleskopickým obuškom, ktorý vybral z vozidla a ktorým obžalovaného najmenej dva krát udrel, následne sa do toho konfliktu zapojili minimálne C. a A., ktorí spolu s poškodeným obžalovaného údermi zneškodnili, v dôsledku čoho obžalovaný spadol na zem, potom odišiel na opačnú stranu parkoviska a vzápätí sa vrátil, pristúpil k poškodenému a fyzicky na neho zaútočil, odtlačil ho k zaparkovaným autám, kde došlo k ich vzájomnému zápasu, počas ktorého si obžalovaný vybral pravou rukou z pravého vrečka skladací nôž s dĺžkou čepele 8 cm a po jeho otvorení držiac ho v pravej ruke, najmenej štyrmi ranami vedúcimi do hornej časti tela poškodeného N. a spôsobil mu 2-3 cm dlhú bodnú ranu v oblasti ľavej strany hrudníka, bodnú ranu horného i dolného laloka ľavých pľúc, 6 cm dlhú reznú ranu ľavého ramena, 6 cm dlhú

reznú ranu ľavej driekovej oblasti a 5 cm dlhú reznú ranu na chrbte ľavej ruky, pričom v dôsledku bodnej rany do hrudníka došlo u poškodeného k skolabovaniu pľúcneho parenchýmu ľavých pľúc, ľavostrannému totálnemu pneumothoraxu a haemothoraxu s dobou liečenia a práceneschopnosťou najmenej 2 mesiace, pričom vzhľadom na intenzitu a charakter útoku bol poškodený bezprostredne ohrozený na živote a iba vďaka rýchlej a účinnej zdravotníckej pomoci a okamžitému lekárskeму zákroku nedošlo k nenapraviteľnému následku vedúcemu k usmrteniu.

Za to bol obvinenému podľa § 145 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov a podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne bol obvinenému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest prepadnutia veci - noža Smith & Wesson s dĺžkou čepele 8 cm a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad na 3 roky. Taktiež bola obvinenému v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložená povinnosť nahradiť vzniknutú škodu.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre uznesením pod sp. zn. 2To/38/2017 z 26. júla 2017 zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Proti predmetnému uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, a teda z dôvodu, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania namietal, že súdy nebrali v dostatočnej miere do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech a vykonané dôkazy vyhodnotili jednostranne v jeho neprospech v rozpore so zásadou in dubio pro reo, v dôsledku čoho nesprávne ustálili skutkový stav a právnu stránku veci. Súdy nerešpektovali ustanovenia § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, odmietli vykonať ním navrhnuté dôkazy, ktoré by prispeli k riadnemu objasneniu skutku. Trestného činu sa nedopustil a poukazuje aj na absenciu zavinenia. Výšetrovateľ nezaistil teleskop na mieste samom, vyšetrovanie bolo marené aj zo strany A., ktorý nevydal hneď teleskop, ktorým bol obvinený napadnutý, pričom bol tento teleskopický obušok prinesený na políciu až po 3 dňoch. Výšetrovateľ nezistil a nevypočul prítomných a nezainteresovaných svedkov, ktorí sa nachádzali na mieste činu v hojnom počte, ako je zrejme z videozáznamu, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. Namiesto toho vyšetrovateľ vypočul ako svedkov iba priateľov poškodeného, teda osoby, ktoré ho aj napadli. Pokiaľ by boli vypočutí títo nezainteresovaní svedkovia, došlo by k riadnemu objasneniu veci, čím by sa preukázala jeho obrana. Taktiež vyšetrovateľovi nič nebránilo vypočuť pppr. B., ktorý spisoval záznam so svedkami po incidente a teda mal byť vypočutý za účelom odstránenia závažných rozporov vo výpovediach svedkov. Výšetrovateľom boli už v prípravnom konaní zamietnuté jeho návrhy na doplnenie vyšetrovania na vyžiadanie fotodokumentácie jeho zranení ako i na pribratie znalca z odboru zdravotníctva na posúdenie jeho zranení, ktoré mu boli spôsobené pri incidente. Pri oboznámení s výsledkami vyšetrovania mu bol tento návrh opätovne zamietnutý, taktiež bol zamietnutý aj návrh na vykonanie rekonštrukcie a konfrontácie medzi obvineným a svedkami, ako aj poškodeným. Výšetrovateľ nevykonala ani rekogníciu jeho osoby svedkami. Výšetrovateľ prehral videozáznam z incidentu svedkom pri ich vypočúvaní, čím došlo k ovplyvneniu výpovedí svedkov a možnosti prispôsobenia výpovedí k prehratému kamerovému záznamu a tým i zmareniu ďalšieho vyšetrovania. Samotný poškodený zmenil na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď po tom, čo mu bol prehratý kamerový záznam, kedy pripustil, že sa voči nemu dopustil konania, ktoré predtým vo svojej výpovedi neuvádzal. Namietol prípravné konanie ako zmätočné a nezákonné. Rekonštrukcia trestného činu bola odmietnutá ako dôkaz aj na hlavnom pojednávaní dňa 7. apríla 2017, hoci by táto prispela k riadnemu objasneniu veci. Súd nevyhotovil zvukový záznam z hlavného pojednávania zo dňa 7. apríla 2017, preto namietol zákonnosť tohto pojednávania a dôkazov, ktoré boli na ňom vykonané. Súd taktiež odmietol vykonať ním navrhované dôkazy - rekonštrukcia, čítanie správ

o povesti zo systému AVÍZO poškodeného a svedkov a konfrontácie. Súd nesprávne vyhodnotil závery znaleckých posudkov, hoci tieto dôkazy vyzneli v jeho prospech. Orgány činné v trestnom konaní, ako aj súdy nesprávne kvalifikovali skutok ako pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy i napriek tomu, že u neho absentovala subjektívna stránka, teda úmysel ho usmrtiť a že k poraneniu došlo pri konaní v nutnej obrane. Pri ustálení skutkového stavu súd vychádzal z výpovedí svedkov, ktoré trpeli mnohými podstatnými rozpormi. Ani samotný poškodený sa nevedel vyjadriť ako došlo k zraneniam ktoré utrpel. Skutkový dej opísaný vo výrokovvej časti rozsudku je v rozpore nielen s výpoveďou obvineného, ale i poškodeného a svedkov i kamerovým záznamom. Z kamerového záznamu nie je vidieť, že by obvinený na niekoho útočil, resp. naháňal. Naopak na uvedenom zázname na viacerých záberoch vidno, že bol opakovane viackrát fyzicky napadnutý a to viacerými osobami. Rovnako záver súdu, že poškodený mal byť bezprostredne ohrozený na živote, je v rozpore s dodatkom znaleckému posudku znalca MUDr. Mariána Pamulu zo dňa 23. júla 2015. Pokiaľ by mal úmysel ublížiť na zdraví resp. usmrtiť poškodeného, nič by mu nebránilo v tom, aby takýto úmysel realizoval hneď na začiatku konfliktu. Úmysel usmrtiť poškodeného nebol potvrdený žiadnym dôkazom, práveže zranenie pľúc mohlo vzniknúť pri vzájomnom súboji alebo pri obrane. Obvinený sa bránil útoku viacerých osôb, ktoré na neho opakovane fyzicky zaútočili brutálnym spôsobom päťami, kopancami a so zbraňou - teleskopom, pričom použil nôž na svoju obranu a nie v úmysle ublížiť poškodenému. Vzniknutú situáciu, vzhľadom na spôsob útoku zo strany poškodeného, možno hodnotiť ako adekvátnu obranu. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že ani jeden zo svedkov nevidel samotný skutkový dej následkom ktorého mal poškodený utrpieť poranenia a tieto nie sú zachytené ani na kamerovom zázname. Obvinený nemal v úmysle usmrtiť poškodeného, nakoľko keby tento úmysel mal, nešiel by k poškodenému s nožikom zloženým vo vrecku a nespôsobil by mu iba jedno bodné poranenie. V kritickom čase bol bez okuliarov, bolo šero, poškodeného si nevyberal, pretože bez okuliarov nie je schopný rozoznávať tváre a osoby. Pokiaľ ide o nôž, tento bol použitý až v samotnom závere incidentu a to iba na obranu, „keď som nevidel iné východisko ako sa ubrániť“, keďže útočníkov bolo viac a bol napadnutý po celom tele. Keďže si pamätá iba rezné rany a bodnú ranu si nepamätá, táto skutočnosť vylučuje jeho úmysel ublížiť poškodenému a tobôž ho zabiť. Má za to, že za danej dôkaznej situácie nebolo možné konštatovať, že jeho vina bola preukázaná jednoznačne a nepochybne a preto mal súd prvého stupňa postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a rozpory vyhodnotiť v jeho prospech a spod obžaloby ho oslobodiť. Ďalej obvinený doplnil svoje dovolanie dvomi podaniami doručenými Okresnému súdu Nitra dňa 6. novembra 2017 a 14. decembra 2017, v ktorých rozoberal podrobne výpovede jednotlivých svedkov, pričom poukázal na ich vierohodnosť a rozpory vo výpovediach. Taktiež poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných prípadoch, kedy bolo postupované inak a páchatelia boli odsúdení maximálne za ublíženie na zdraví. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Trestného poriadku v neprospech obvineného a zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/38/207 z 26. júla 2017 ako i rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2Tk/3/2015 zo 7. apríla 2017 a prikázal súdu o ktorého rozhodnutie ide, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre, ktorý uviedol, že sa s dovolaním obvineného nestotožňuje, nakoľko nie je dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku skutočnosť, že sa nevyhovelo návrhom na vykonanie dokazovania. Nevykonanie dôkazov v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov, ktoré zodpovedá jeho predstavám nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Zo znenia skutku uvedeného vo výrokovvej časti rozsudku Okresného súdu Nitra tak, ako aj napadnutého uznesenia Krajského súdu v Nitre, ktorého totožnosť nebola žiadnym spôsobom narušená oproti obžalobe, bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obvinený sa pokúsil v priamom úmysle usmrtiť poškodeného, o čom svedčí intenzita útoku, ako aj časť tela proti ktorému útok smeroval, bezprostredná reakcia obvineného po skutku a preto právne posúdenie ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona považuje za správne a v súlade so zákonom. Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

K dovolaniu sa vyjadril aj poškodený N. ktorý uviedol, že mu neprináleží hodnotiť ako bolo vedené

vyšetovanie, ale je presvedčený, že súdy dospeli k správne mu záveru. Obvinený je nebezpečný človek, táto udalosť ho významne psychicky zaťažila a spôsobila mu ujmu a úzkostné stavy z prežitého útoku, ktoré pretrvávajú do dnešného dňa. Dúfa, že existuje spravodlivosť a nebude vyhovené dovolaniu obvineného, ktorý sa dopustil tak závažných zločinov.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2.2.2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26.1.2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14.2.2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15.12.2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz, alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.), aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že námietky obvineného tak, ako ich prezentoval vo svojom dovolaní nenapĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) a ani podľa písm. c) Trestného poriadku. Obvinený vo svojom dovolaní neuviedol ani jeden vykonaný dôkaz, ktorý by mal byť nezákonný, čo by napĺňalo predmetný dovolací dôvod. Taktiež odmietnutie návrhov na vykonanie dokazovania bolo v súlade s procesným postupom upraveným Trestným poriadkom. V predmetnom prípade nedošlo k dôkaznej núdzi a orgány činné v trestnom konaní ako aj súd postupovali v súlade so zákonom, keď

rozhodli o nevykonaní niektorých dôkazov ktoré navrhol obvinený, pričom mali spáchanie skutku za dostatočne preukázané. Na základe toho najvyšší súd tieto námietky obvineného vyhodnotil ako neopodstatnené.

K námietke obvineného, že došlo k porušeniu § 61a Trestného poriadku nakoľko došlo k poruche nahrávacieho zariadenia na hlavnom pojednávaní konanom 7. apríla 2017 a preto ide o nezákonné pojednávanie a nezákonné dôkazy na ňom vykonané najvyšší súd dôvodí, že ani na túto námietku obvineného neprihliadol s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 4 Trestného poriadku, pretože táto skutočnosť mu bola známa v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že tento je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu § 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod.

Pre dovolací súd sú rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený mal spáchať skutok tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu. Je však potrebné uviesť, že vyriešenie otázky či obvinený konal v nutnej obrane alebo nie, si v predmetnej veci bezpodmienečne vyžaduje posúdenie a vyhodnotenie všetkých dôkazov a všetkých okolností prípadu. To ale predpokladá prieskum správnosti a úplnosti skutku zisteného a ustáleného súdmi nižších stupňov a tak nové resp. i iné hodnotenie vykonaných dôkazov. Takúto kompetenciu ale najvyšší súd nemá, pokiaľ dovolanie nie je podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Dovolací súd teda nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totižto v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. S ohľadom na to nemôže dovolací súd skúmať právne závery a dôkazné úvahy súdov nižších stupňov, na základe ktorých dospeli k záveru o naplnení všetkých znakov žalovaných trestných činov a k tomu, že obvinený nekonal v nutnej obrane. Preto (rešpektujúc zákaz skúmania a menenia zisteného skutku vyplývajúci z § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku) najvyšší súd uzatvára, že pri tejto námietke obvineného nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o námietku obvineného, že u neho chýbal úmysel ublížiť poškodenému na zdraví resp. ho usmrtiť, tu najvyšší súd poukazuje, že pri skúmaní, či páchatel konal úmyselne pri trestnom čine vraždy je potrebné vychádzať z viacerých okolností, za ktorých došlo k útoku páchatel'a, akým motívom bol

vedený, čo útoku predchádzalo, ako bol útok vykonaný, aké nástroje boli použité, či páchatel' zámerne útočil proti takým častiam tela, kde sú orgány dôležité pre život ktoré sú ľahko zasiahnuteľné. Úmysel usmrtiť iného sa môže vyvodiť z povahy útoku na telesnú integritu poškodeného, z povahy použitých nástrojov, silou vedenou z miest, voči ktorým bol útok vedený. Z hľadiska úmyslu páchatel'a spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť postačuje zistenie že vedel, že môže svojím konaním tento následok spôsobiť a bol s tým uzrozumený. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 2Tk/3/2015 zo 7. apríla 2017 vyplýva, že tak ako bol útok vykonaný (vybratie noža s dĺžkou čepele 8 cm, najmenej 4 rany do hornej časti tela - hrudníka, zasiahnutie horného a dolného laloka ľavých pľúc, rezné poranenia, skolabovanie pľúcneho parenchýmu ľavých pľúc) dáva dostatočný podklad na konštatovanie, že takéto konanie obvineného naplnilo subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu vraždy podľa § 145 Trestného zákona, preto ani na túto námietku obvineného nemožno prihliadať. Tu si treba uvedomiť, že zistenie a konštatovanie naplnenia či nenaplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu (úmyselnej formy zavinenia ako na to poukazuje dovolateľ) patrí medzi okolnosti podliehajúce normám procesného práva a vykonáva sa v rámci dokazovania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku: „V trestnom konaní treba dokázať, najmä či sa stal skutok a či má znaky trestného činu“.

Preto nemôže najvyšší súd v rámci už tretej inštancie preskúmať, či bola alebo nebola naplnená subjektívna stránka (jeden zo znakov skutkovej podstaty trestného činu) skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Ak by sa tak stalo, najvyšší súd by neprípustne zasahoval do priebehu dokazovania jeho opätovným prehodnocovaním a iným hodnotením skutkových zistení, ako to učinili súdy nižších stupňov.

Čo sa týka ostatných námietok obvineného, najvyšší súd v nich nevzhliadol dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku tak, ako to uviedol (bez vecných a relevantných argumentov) obvinený vo svojom dovolaní, keď dovolacie dôvody podľa písm. c) a písm. g) Trestného poriadku odôvodňoval tými istými skutočnosťami, pretože spôsob hodnotenia dôkazov súdmi nižších stupňov a ich právne závery, z toho vyplývajúce (iné k akým dospel obvinený) nemožno podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) trestného poriadku.

Pokiaľ obvinený v doplneniach dovolaní predložil čestné prehlásenia osôb, ktoré by mali podľa neho preukazovať priebeh skutkového stavu v jeho prospech, tak najvyšší súd poznamenáva že nie je odvolacím súdom a ani súdom, ktorý by mohol v tomto prípade konať o obnove konania, pričom dôkazný stav ustálený súdmi nižších stupňov a rozsah dokazovania nemôže najvyšší súd prehodnocovať či meniť a preto ani takéto dovolacie argumenty nespádajú pod žiadny dovolací dôvod, ak dovolanie nepodá minister spravodlivosti.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného B. odmietol.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.